

Па ѝ говори: „Виждъ, азъ те грѣжъ
 Съ мойтѣ най-вѣжни лучи небесни,
 Сила и младость щедро ти лѣжъ..
 Дѣ твойтѣ рози? дѣ твойтѣ пѣсни“

— Охъ, цвѣтя, пѣсни, (шъпне тя тамо),
 Не ми се мислатъ — вече иде зима...
 Топличко искамъ, топличко само,
 По-длъжеко врѣме, слънце, топли ма!

1888.